

Oponentský posudek na bakalářskou práci paní Elmiry Shafiginy s názvem „Komparace legislativního postavení a činnosti Parlamentu České republiky a Ruské Federace v současné době“

Kolegyně Shafigina si zvolila pro svou bakalářskou práci velmi současné téma, které spadá spíše do oboru politologie a pro katedru PVHAS není zcela typické. Protože studuje obor Veřejná správa a spisová služba, je akceptovatelné. Pracovala na ní dlouhou dobu. Důvodem pravděpodobně nebyla jen citlivost tématu, ale zřejmě rovněž jazykové (a další) obtíže, které studentka zvládla a odevzdala práci v dobré češtině.

Komparace ústav dvou zemí tak rozdílného charakteru (velikost, historie, kultura, tradice, politické zvyklosti atd.) jako je Česká republika a Ruská federace není jednoduchý úkol. V rámci bakalářské práce bylo třeba odhlédnout od mnoha svazujících faktorů a soustředit se na psané slovo, popř. na administrativní kroky, kterým se věnuje, a nepřemýšlet hlouběji nad dopadem ústav. Kolegyně to i udělala, stanovila si tři základní výzkumné otázky (s. 7), na které pak hledala odpovědi v textu ústav a v legislativních procesech.

Kapitolka o pramenech a literatuře je překvapivě krátká. Vychází zcela z nečetné politologické literatury, ačkoli – vzhledem k zaměření katedry, kde práce vzniká i vzhledem k zajímavému a „velkému“ tématu – by bylo bývalo vhodné na tomto místě se věnovat i historickým okolnostem vzniku ústav, resp. tomu, co jejich přijetí předcházelo a co ovlivnilo jejich obsah i formu. Literatury by se jistě našlo mnohem více.

Práce je ve svém celku hodně popisná, přehledová, studentka se dopouští velmi málo vlastních úsudků.

Nejzajímavější a nejpřínosnější z celé práce je kapitola č. 4 – Legislativní proces. Na s. 35 najdeme tabulku s přehledem legislativního procesu v České republice, na s. 38 tabulku s přehledem téhož v Ruské federaci. Kolem nich by se měla točit celá práce, protože právě tam lze nejmarkantněji najít rozdíly (popř. shody). Srovnání systému se studentka snaží vystihnout opět tabulkami, propojenými pouze vysvětlujícím textem na stranách 40 – 42. Podstata celé práce tedy leží právě ve stránkách 35 – 42, což není mnoho. Závěr pak už jen doplňuje dříve předložené informace. Je třeba ocenit, že autorka udržela linii práce a v závěru se opravdu snaží odpovědět na otázky, které si stanovila v jejím úvodu.

Rozsah vlastního textu není nijak závratný. Vzhledem k závažnosti tématu, množství literatury a pramenů, vzhledem k historickým okolnostem, které přijetí současných ústav

předcházely a legislativním procesům, s nimi spojených mohla být práce mnohem rozsáhlejší i hlubší.

Více než polovinu práce zabírají přílohy, resp. pouze připojené ústavy Ruské federace a České republiky – bez jakéhokoli českého sjednocujícího popisu, jsou prostě překopírované z oficiálních věstníků, u ruské ústavy včetně stránkování, které do bakalářky rozhodně nepatří. Obě ústavy jsou publikovány v originále, tj. ruská v azbuce, což nevádí tolik, jako to, že je tištěna naprosto rozdílnou velikostí písma než česká – stálo za to sjednotit i tuto zdánlivě nepodstatnost, která však vizuálně upoutá na první pohled a vede k zamyšlení nad tím.

Práce je obhajitelná a navrhuji hodnocení kolem velmi dobře.

Praha 30. 8. 2019

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.